

HUR SNABB ÄR EN KAJAK EGENTLIGEN?

Kajakers snabbhet? Det kan kanske tyckas vara en rätt uttjatad och inte särskilt spännande fråga. Men funderingarna dök upp för ett tag sedan i samband med lite grubblande över vår civilisations märkliga förhållande till tid.

Kajaker går i ungefär 5 km/h – ungefär en fjärdedel av vad en bil eller en cykel presterar.

Hur kom jag fram till detta? Jo, jag har räknat paddlad sträcka dividerat med den tid man tillbringar i kajaken plus den tid det tar att tjäna in pengar till att köpa kajaken alternativt materialkostnad plus den tid det tar att bygga.

Resultatet blev så här (grundförsäkringar: månadslön 25000 kr, innehav 5 år, årlig paddlad sträcka 80 mil):

Termoplastkajak eller begagnad glasfiber (12000

kr): 5 km/h

Glasfiberkajak (25000 kr): 4,9 km/h

Kolfiber/keklar (35000 kr): 4,7 km/h

Mina träkajaker kommer tyvärr till korta här – byggtiden drar ner slutresultatet (fast sätter man byggtimmarna på nöjeskontot ser det genast lite bättre ut).

Träkajak (enkel byggd 140 timmar + 6000 kr material): 3,5 km/h

Hur klarar sig bilar i den här jämförelsen. Jo, lite snabbare är de allt. Om man på samma sätt räknar den tid det tar att tjäna in bilens kostnader (inköp, bensin, försäkringar, reparationer, skatt), plus den tid man faktiskt sitter i bilen plus tid för underhåll

och delar detta med körsträckan får man siffror mellan 28-29 km/h för en 6-7 år gammal bil och upp till ungefär 20 km/h för en ny mellanklassbil. Försäkringar: 25000 kr/mån, 1500 mil om året, utslaget på 5 års ägande och baserat på konsumentverkets kostnadskalkyler.

Tar du cykeln går det ungefär lika fort: 25 km/h (6000 kr inköp, 100 mil om året)

Så skall man snabbt fram är det fortfarande bättre att ta bilen än kajaken. Men har man en dyr bil är det ännu bättre att cykla...

Det här är en av förklaringarna till vårt knepiga förhållande till tid. Ju mer tidsbesparande prylar vi får tillgång till desto mindre tid får vi och desto mer ökar stressen – en turboekonomins fartblindhet.

Man kan också fundera över var vi sparar den där tiden någonstans – vem förvaltar den och när vi kan hämta ut våra besparingar igen. Utgår det ränta? Suck! Det är i så kallat primitiva kulturer utan befängda drömmar om att spara tid och utan våra tidsbesparande prylar man fortfarande har ett sunt förhållande till tid – det är dit vi flyr på semestern (vi som inte tar av klockan och kryper ner i kajaken för en eller ett par veckor). Där vet man att tid inte kan sparas utan bara användas mer eller mindre vist.

För sjuhundra år sedan visste man bättre. En franciskanermunk skrev så här om ränta i mitten av 1300-talet: "Är det rätt av en köpman att ta mer betalt av en som inte kan betala direkt än av en som kan. Svaret är nej, eftersom han då skulle sälja tid, vilket vore bedrägeri eftersom tiden inte tillhör honom utan är av Gud given".

Det finns tre sätt att snygga till siffrorna för de som inte är nöjda: paddla snabbare, paddla fler mil per år eller be om löneförhöjning. »«